

[Samuelson.]

særlig Overenskomst om Arbejdsløns Udbetaling.

Jeg skal tillade mig at henstille, om ikke Stk. 2 i § 1 kan undværes under Hensyn til Slutningssætningen i 1ste Stykke af samme Paragraf. Denne Paragraf gaar nemlig ud paa, at Arbejdsløns o. s. v. skal udbetales kontant, medmindre der derom forud er truffet udtrykkelig Overenskomst. Saa kommer 2det Stykke, hvori det siges:

„Arbejdsløns til Personer, som deltager i Fiskeri eller Hvalfangst, kan dog i Henhold til derom truffet Aftale erlægges som en vis Andel i Fangsten.“

Naar jeg nu læser denne Paragraf, faar jeg den Opfattelse, at man ved den udtrykkelige Overenskomst, som der er Tale om i Slutningen af 1ste Stykke af § 1, netop kan træffe Bestemmelse om, at en Del af Lønnen eller hele Lønnen skal erlægges med en vis Andel i Udbyttet, men nu staaer det samtidig som et særligt Stykke i samme Paragraf. Man kunde maaske overveje min Henstilling om Ændring heri. Det vil af den Grund ikke blive nødvendigt at sende Lovforslaget i et Udvalg, hvis den højtærede Minister til anden Behandling vil overveje, om man ikke i de særlige Overenskomster, der træffes om Arbejdsløns Betaling mellem Fiskerne og Rederne, kunde træffe Aftale om, at Fiskere om Bord i Skibe skal have en vis Andel af deres Løn udbetalt gennem Andel i Fangsten. Jeg ved, at der altid træffes en saadan Bestemmelse i de Kontrakter, der indgaas mellem Færøernes Rederiforening og den færøske Fiskeriforening. Jeg har netop et Eksempel af en saadan Overenskomst her, for at den højtærede Minister og ærede Medlemmer kan se, hvorledes man plejer at ordne sig.

Bestemmelserne i § 4 vil efter mit Skøn, hvis de skal tages bogstaveligt, næppe altid være anvendelige ved Fiskeri og Hvalfangst. I denne Paragraf staaer der:

„Udbetaling af de i de foregaaende Paragraffer“ — altsaa ogsaa § 1 — „omhandlede Vederlagsydelse finder Sted i Arbejdstiden paa eller ved Arbejdspladsen eller paa Arbejdsgiverens Kontor.“ Men nu er det jo saaledes, at Fiskerne ligger oppe ved Island og ved Grønland og fisker, og jeg ved, at det vil være umuligt at ordne det saaledes, at de, selv om der var en Aftale om Penge, vilde kunne faa deres Løn udbetalt i Arbejdstiden eller paa Arbejdspladsen. Saa den Bestemmelse kan Lagtinget ikke have overvejet meget nøje. Heller ikke Overvejelserne med Hensyn til § 4 behøver at være langvarige. Hvis den

højtærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Paragraf, vil der let kunne foretages en Ændring, hvis det skulde blive nødvendigt.

Jeg hørte med Interesse det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Udtalelser om det færøske Fiskeri, om Udbetaling af Arbejdsløns, om Omlægning af Fiskeriet og om den Mønt, man anvendte deroppe. Hvad Udbetaling af Arbejdsløns angaar, anvendte man i sin Tid nogle Penge, men de blev forbudt, de eksisterer overhovedet ikke mere, og nu har man ordnet sig paa anden Maade. Men Folk var nu glade for de Tegn eller Penge, der blev anvendt, fordi man derved saa udmærket godt kunde holde Hus med sine Penge, man vidste nøjagtigt, hvor meget man til hver Tid havde tilbage. Dette falder ikke saa let, naar der anvendes Kontrabøger, for saa kan man ikke saa let til enhver Tid overskue, hvor meget man har taget for de Penge, man tjener, og hvor meget der er tilbage. Det er jo som Regel Købmænd, der er Redere. Der var Tale om en Købmand, der brugte disse Penge-tegn — han blev ikke nævnt ved Navn, men han blev beskrevet meget tydeligt og nøje, saa jeg er ikke i Tvivl om, hvem det var, han er for Resten i København for Tiden, maaske er han her i Øjeblikket —, og det samme brugte en Købmand paa en anden Plads, hvor jeg selv bor, og jeg ved, at Folk var glade for denne Ordning; de foretrak den saa langt fremfor Kontrabogen, hvor man jo har vanskeligere ved at kontrolere. Men det er nu forbi, det blev forbudt, det var vistnok ikke foreneligt med Straffeloven, og saa kunde det jo ikke fortsættes.

Hvad Omlægningen af Fiskeriet angaar, maa jeg maaske have Lov til at sige, da man nu har strejft dette Spørgsmaal, at der dog alligevel fra nogle Kuttere fiskes det, man kalder for Isfisk, det vil sige de fisker Torsk, som ises, og som sælges til England som fersk Fisk. Man er altsaa inde paa at omlægge Fiskeriet, og jeg mener ikke, det er muligt for Færingerne fuldstændig at omlægge Fiskeriet paa een Gang, det maa ske efterhaanden, og det sker efterhaanden. Men Tidspunktet nu er vanskeligt, for der er Grænser for, hvor meget man kan sælge af fersk Fisk. Lige saa vel som Markedet for Klipfisk er kontingenteret, det vil sige at Danmark og dermed Færøerne har faaet sin Kvota f. Eks. i Spanien, saaledes har man ogsaa faaet en Kvota for fersk Fisk i England, og den er ikke saa betydelig. I Fjor fiskede man ikke tilstrækkeligt, desværre, og saa blev den